

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **Frank Bold Society** (dříve Ekologický právní servis), se sídlem Údolní 567/33, Brno, zastoupený Mgr. Luděkem Šikolou, advokátem se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2013, č. j. 7 Ca 311/2009 - 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný (stěžovatel) podal u Nejvyššího správního soudu dne 13. 8. 2013 kasační stížnost, kterou se domáhal zrušení označeného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2013, č. j. 7 Ca 311/2009 - 61. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s., aniž by však uvedl důvody, o které tento návrh opírá.

Uvedeným rozsudkem městského soudu bylo zrušeno rozhodnutí ze dne 28. 8. 2009, č. j. 5222/560/09 41731/ENV/09, kterým stěžovatel podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) změnil výrok I. (jeho doplněním) rozhodnutí Správy chráněné krajinné oblasti Pálava ze dne 20. 4. 2009, č. j. 0388/PA/2009/AOPK, a ve zbytku toto rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla v zájmu stavby rychlostní silnice R52 (stavby R5204 Pohořelice - Ivaň) podle § 56 odst. 1 a 3 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), povolena výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů podle § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že ji podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., žádné konkrétní skutkové či právní důvody podřaditelné pod tato ustanovení však kasační stížnost neobsahovala. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 28. 8. 2013, č. j. 5 As 62/2013 - 6, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu. Stěžovatel byl zároveň poučen o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 9. 2013. Poslední den stanovené měsíční lhůty připadl na neděli 13. 10. 2013, posledním dnem pro doplnění kasační stížnosti tak bylo pondělí 14. 10. 2013 (§ 40 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Doplnění kasační stížnosti však stěžovatel podal u Nejvyššího správního soudu až dne 8. 11. 2013, tedy takřka měsíc po uplynutí uvedené lhůty. O prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti stěžovatel nepožádal.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publikovaném pod č. 152, sv. 42 Sb. ÚS uvedl, že „(...) *tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena*“ (důraz doplněn NSS). Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupné na www.nssoud.cz).

V daném případě stěžovatel doplnil podanou blanketní kasační stížnost až po uplynutí měsíční lhůty stanovené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2013, č. j. 5 As 62/2013 – 6; k doplnění kasační stížnosti tak nelze pro jeho opožděnost přihlížet. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti ve stanovené lhůtě není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a), § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť by to bylo s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti nadbytečné.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 a 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí vznikly náklady, za něž by jí příslušela náhrada.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. listopadu 2013

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu